

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 662. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm35827.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vist nok kunde ingen Tyran have tilføjet Guddommen saa stor en Fornærmelse eller Menneske-Slægten saa ubodelig en Skade, som *Herodes* den Store, hvis det var lykkedes ham at myrde *Christus* (*Messias*) i Svøbet og derved ret egenlig kvæle Christendommen i Fødselen; men at det slog fejl, er en unægtelig *Kiends-Gierning*, og da først *Messias* var kommet og havde udbasunet den *ny Tid*, som et *Gylden-Aar* for hele Slægten, da var det, universal-historisk betragtet, en Biting, hvad der siden timestes *Jerusalems* Tempel og den *Mosaiske Stat* **Math. 2. Luk. 4.*. At denne *Jesus* fra *Nazareth* i *Gallæa* blev korsfæstet under *Pontius Pilatus*, som i *Tibers* ti sidste Aar var Lands-Høvding i Judæa, har de *Christne* altid sely bekiendt, men ogsaa lagt til, at han vidunderlig opstod den tredje Dag fra de Døde og foer saa til Himmels**De Christnes Daabs-Pagt. Math. 27-28. Joh. 19-20. Luk. 23-24. Ap. Gg. 1.*, og uden at paabyrde Stats-Historien som *Kiends-Gierninger*, hvad efter Sagens Natur kun kan være "*Troes-Artikler i en Kirke*," er det dog sikkert nok, at *Jesu* Korsfæstelse, langt fra at gjøre hans Navn Skam eller sætte hans Virksomhed Grændser, netop blev Overgangen fra den *gamle Tid til den Ny*, hvori Guddoms-Ære har fulgt hans Navn og ligesom en ny Menneske-Slægt udviklet sig af hans Menigheds Skiød. Uagtet derfor *Jesu Christi* Liv og Levnet for største Delen hører til "*Troens Hemmeligheder*," og hans Græske *Levnets-Beskrivelser* (*Evangelierne*), hvormed en ny *universal-historisk* Literatur begynder, høre som et mageløst Vidun663der til *Skolens* Historie, saa er han dog aabenbar ogsaa i *Stats-Historien* "*den Eenbaarne*," der paa een Gang *menneskelig* kroner det Ebraiske Folke-Liv og *guddommeligt* forvandler det til et Universal-Historisk, der endnu efter atten Aarhundreders Forløb trindt i *Christenheden* drages med den Romerske Død, som alt syndes enevældig før Han blev født. Skulde da end, som Man har spaaet, det *Christne Menneske-Kiøn* uddøe i Dag eller i Morgen, og var det mueligt, at der efter den Tid endnu kunde være et "*levende Øie*" paa Jorden for Slægtens *Levnets-Løb*, maatte det dog nødvendig dvæle forbauset ved Synet af "*det Ny*" i alle Menneske-Aandens høie og værdige Retninger, der unægtelig skabdes i *Christendommen* og maa da nødvendig være født med dens Stifter. *Hvem Han* i Grunden var: enten blot en giennem det Ebraiske Folke-Liv forklaret *Abraham* eller tillige en deri neddalet *Guddom*, det maa vist nok til Verdens Ende staae *videnskabeligt* uafgjort; men i begge Tilfælde er det aabenbart, at fra *Nat-Lampen* i *Jehovah-Templet* udgik Lyset i den ny Folke-Kreds, og at den *Mosaiske Stat* var det rette *Vesta-Tempel*, hvis "*hellige Ild*" blev aldrig slukt, men fløi som Guddoms-Gnister Verden rundt i *Christi Evangelium*, da Staden sank i Gruus og Templet faldt i Aske.